

29 Σεπτεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΥΡΟΧΑΝΝΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 423/87)

Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Έκδοση τελικής αποφάσεως από όργανο, του οποίου η μόνη αρμοδιότητα ήταν η έκδοση προπαρασκευαστικής πράξεως (Υποβολή εισηγήσεως στο αρμόδιο όργανο) — Ορθά προσβάλλεται.

5

Το Επαρχιακό Συμβούλιο αρνήθηκε στον Αιτούντα ανανέωση της αδείας πωλήσεως οινόπνευματων ποτών, ενώ βάσει της νομοθεσίας αρμόδιο όργανο είναι το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλεως, όπου ευρίσκεται το υποστατικό, η μόνη δε αρμοδιότητα του Συμβουλίου είναι η έκδοση πιστοποιητικού, με το οποίο εφοδιάζει την αρμοδιαν αρχή.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν δέχθηκε εισηγήση να παραγνωρίσει την διατύπωση των πρακτικών του Επαρχιακού Συμβουλίου και να θεωρήσει ότι η απόφασή του ήταν προπαρασκευαστική της τελικής αποφάσεως του Δήμου, η οποία, ούτως ή άλλως, είχεν προσβληθή με χωριστήν Αίτηση Ακυρώσεως.

15

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.
Ουδεμία διαταγή για έξοδα.*

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Economides and Others v. Republic (1978) 3 C.L.R. 230,

Mytidou v. C.Y.T.A. (1982) 3 C.L.R. 555.

Jordanou v. Republic (1985) 3 C.L.R. 476.

Strongiliotis v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1085,

5

Kotsoni v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2394.

Solomides v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1061.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση να μην ανανεώσουν την άδεια πώλησης οινοπνευματωδών ποτών στο υποστατικό του αιτητή στην οδό Στυλιανού Λένα αρ.1, στη Λάρνακα.

15

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή.

Κλ. Θεοδόλου (κα), για την Καθ' ης η αίτηση.

20

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο δήλωση ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 13 Μαρτίου 1987 είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε νομικού αποτελέσματος.

25

Η επίδικη απόφαση όπως κοινοποιήθηκε σ' αυτό είναι η ακόλουθη:-

30

“Επιθυμώ να αναφερθώ στην αίτησή σας ημερομηνίας 10 Φεβρουαρίου 1987 από μέρος του πελάτου σας Αντώνη Μαυροχάννα, για ανανέωση της άδειας πώλησης οινοπνευματωδών ποτών στο υποστατικό του ‘Members Club’ που βρίσκεται στην οδό Στυλιανού Λένα Νο. 1, στη Λάρνακα, και να σας πληροφορήσω ότι κατά την συνεδρία του Επαρχιακού Συμβουλίου που έγινε στις 24.2.1987 στο Γραφείο μου σύμφωνα με τον περί Πώλησης Οινοπνευματωδών Ποτών Νόμο, Κεφ. 144 αποφασίστηκε να μην ανανεωθεί η άδεια πώλησης οινοπνευματωδών ποτών στο υποστατικό του πελάτου σας για την περίοδο 1987-1988.

35

40

2. Η ανωτέρω απόφαση λήφθηκε κατόπιν πολλών παραπόνων από κατοίκους της γύρω περιοχής για την οχληρία που προκαλείται.”

5. Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα πιο κάτω:-

Ο τότε δικηγόρος του αιτητή (κος Κυριάκος Ν. Κούρτης) με επιστολή του ημερομηνίας 10^η Φεβρουαρίου 1987, υπέβαλε αίτηση στο Επαρχιακό Συμβούλιο Λάθνακος από μέρος του για ανανέωση της άδειας πώλησης οινοπνευματωδών ποτών για το υποστατικό MEMBERS CLUB που λειτουργεί ως 10^η δυσκοθήκη στην οδό Στυλιανού Λένα Νο. 1 στη Λάθνακα. Με νέα επιστολή ημερομηνίας 9^η Μαρτίου 1987 ο δικηγόρος του αιτητή ζήτησε να πληροφορηθεί αν η αίτησή του για ανανέωση 15^η της άδειας πώλησης οινοπνευματωδών ποτών εξετάστηκε από το Επαρχιακό Συμβούλιο Λάθνακας (Παράρτημα 3).

Το Επαρχιακό Συμβούλιο Λάθνακας στη συνεδρίασή του ημερομηνίας 24^η Φεβρουαρίου 1987, στην οποία εκτός από τα 20^η μέλη παρευρέθησαν εκπρόσωποι της Αστυνομικής Διευθύνσεως Λάθνακας, του Γενικού Διευθυντή Κ.Ο.Τ. και του Δημάρχου Λάθνακος (παράρτηρ. 7 των πρακτικών Παράρτημα 4), καταγράφει τα πιο κάτω:-

25^η “7. Παίρνοντας το λόγο ο κος Σωτήρης Χαρολάμτους, Ανώτερος Υπαστυνόμος, υπεύθυνος πόλης, αναφέρθηκε στα υποστατικά Members Club που βρίσκονται στην οδό Στυλιανού Λένα, και τα Bars της οδού Βίκτωρος Ουγκώ για τα οποία υπάρχουν συχνά καταγγελίες από τους κατοίκους, 30^η της γύρω περιοχής, ότι προκαλούν οχληρία και εισηγήθηκε όπως μνηστανευθούν οι άδειες πώλησης οινοπνευματωδών ποτών αφού προηγουμένως ειδοποιηθούν οι αιτητές για μετακίνηση των υποστατικών τους..

35^η Η εισήγηση έγινε αποδεκτή από τα μέλη και τους παρευρισκόμενους, στη συνεδρία.”

40^η Η εξέταση του κειμένου ολοκλήρου του πρακτικού δεν υποστηρίζει τον ισχυρισμό των καθ’ ων η αίτηση που βρίσκεται στην παράγραφο 3, της ένστασης, ότι στη συνεδρία αυτή το Επαρχιακό Συμβούλιο Λάθνακας “αποφάσισε μεταξύ άλλων να εισηγηθεί όπως μνηστανευθεί η σχετική άδεια πώλησης

οινοπνευματωδών στο υποστατικό "Members Club". Αντίθετα στην πρώτη παράγραφο του πρακτικού αναφέρεται ότι "σκοπός της συνεδρίας ήταν η εξέταση αιτήσεων για ανανέωση ή έκδοση αδειών πώλησης οινοπνευματωδών ποτών, σύμφωνα με το Νόμο για την πώληση οινοπνευματωδών ποτών, Κεφ. 144, και την έκδοση των σχετικών πιστοποιητικών καταλληλότητας." 5

Στη συνέχεια με την επιστολή του ημερομηνίας 13 Μαρτίου 1987, το πλήρες κείμενο της οποίας δόθηκε πιο πάνω, ο Έπαρχος Λάρνακας λέγει ότι "κατά τη συνεδρία του Επαρχιακού Συμβουλίου αποφασίστηκε να μη ανανεωθεί η άδεια πώλησης οινοπνευματωδών ποτών στο υποστατικό του πελάτη σας." Και στη συνέχεια πληροφορεί τον αιτητή ότι "η ανωτέρω απόφαση λήφθηκε κατόπιν πολλών παραπόνων." 10 15

Ο νέος δικηγόρος του αιτητή, με επιστολή του ημερομηνίας 15 Απριλίου 1987 (Παράρτημα 6), ζήτησε να ανακληθεί η πιο πάνω απόφαση. 20

Η Επαρχιακή Διοίκηση Λάρνακας με επιστολή της ημερομηνίας 5 Μαΐου 1987, πληροφόρησε το δικηγόρο του αιτητή ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 του περί Πώλησης Οινοπνευματωδών Ποτών Νόμου Κεφ. 144, η αρμόδια αρχή για να ανανεώσει τη σχετική άδεια θα πρέπει πρώτα να εφοδιαστεί με το απαιτούμενο πιστοποιητικό του Επαρχιακού Συμβουλίου (Παράρτημα 7). Ο δικηγόρος του αιτητή με νεώτερη επιστολή του ημερομηνίας 11 Μαΐου 1987, ζήτησε και πάλι να ανακληθεί η απόφαση που λήφθηκε από το Επαρχιακό Συμβούλιο διαφορετικά θα προσέβαλλε την απόφαση στο Ανώτατο Δικαστήριο (Παράρτημα 8). 25 30

Ο Δήμαρχος Λάρνακας με επιστολή του, ημερομηνίας 26 Μαΐου, 1987, πληροφόρησε το Διευθυντή της δισκοθήκης "Members Club" ότι ο Δήμος δεν πρόκειται να ανανεώσει τις σχετικές άδειες, λειτουργίας και πώλησης οινοπνευματωδών ποτών υπό το φως του γεγονότος ότι, παρά τις επανειλημμένες υποδείξεις του Δήμου, η Δισκοθήκη αυτή εξακολουθεί να προκαλεί από τη λειτουργία της οχληρία στην περιοχή παραβλάπτοντας σοβαρά τις ανέσεις των κατοίκων της, με αποτέλεσμα να υποβάλλονται στο Δήμο συχνά και έντονα παράπονα από 35 40 περιοίκους. (Παράρτημα 9).

Εναντίον της απόφασης του Δήμου Λάρνακας που περιέχεται στην επιστολή του της 22 Ιουλίου 1987, καταχωρήθηκε από τον αιτητή και εκκρεμεί η προσφυγή με αριθμό 686/87, (Παράρτημα 10).

5

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται μόνο η ενδιάμεση απόφαση του Επαρχιακού Συμβουλίου και όχι η τελική απόφαση του Δήμου Λάρνακας, που προσβάλλεται με την προσφυγή 680/87, και ότι μετά την έκδοση της τελικής απόφασης του Δήμου Λάρνακας, σαν η αρμοδία Αρχή, η ενδιάμεση απόφαση έχει χάσει την εκτελεσιμότητά της και συγχωνεύθηκε στην τελική απόφαση του Δήμου που είναι και η μόνη εκτελεστή πράξη, που θα μπορούσε να προσβληθεί. Προς υποστήριξη της θέσης αυτής έκαμε παραπομπή στις υποθέσεις *Economides and Others v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 230, *Mytidou v. C.Y.T.A.* (1982) 3 C.L.R. 555 στις σελ. 577-580, *Iordanou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 476, *Strongiliotis v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1085, *Kotsoni v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2394 στις σελ. 2400-2401.

20

Η σχετική νομοθεσία πάνω στα επίδικα θέματα είναι τα άρθρα 4 και 5 του Περί Πωλήσεως Οινοπνευματωδών Ποτών Νόμου, Κεφ. 144 και ο ορισμός του τι είναι "Αρχή Αδειών" στο άρθρο 2 του Νόμου όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 26 του 1968, που "σημαίνει, προκειμένου περί δήμου, το συμβούλιον του δήμου εντός των ορίων του οποίου κείνται τα υποστατικά δι'α εξεδόθη ή θα εκδοθή η άδεια πωλήσεως οινοπνευματωδών ποτών και εις πάσαν άλλην περίπτωση τον Έπαρχον της Επαρχίας εντός της οποίας κείνται τα υποστατικά ταύτα."

30

Παρόμοιο θέμα εγέρθηκε στην υπόθεση *Solomides v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 1061, στην οποία πάνω σε πανομοιότυπα γεγονότα ακυρώθηκε η επίδικη απόφαση για το λόγο ότι μόνο το Δημοτικό Συμβούλιο δικαιούτο να αποφασίσει τελειωτικά την αίτηση του αιτητή σαν το αρμόδιο όργανο κάτω από το Νόμο.

35

Στην υπό εξέταση περίπτωση είναι φανερόν από το λεκτικό της απόφασης, όπως περιέχεται και στο πρακτικό και στην επιστολή με την οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή, ότι λήφθηκε τελειωτική απόφαση πάνω στην αίτησή του και δεν μπορεί η

40

απόφαση αυτή να θεωρηθεί ότι αποτελεί ενδιάμεση απόφαση που τον παρέπεμπε στο Δήμο Λάρνακος για λήψη της τελικής απόφασης. Φαίνεται πως η παρατυπία αυτή που παρατηρείται στις διαδικασίες όπως διεξάγονται και που αρχικά διαπιστώθηκε δικαστικά στην υπόθεση **Solomides** (πιο πάνω) και που 5
επαναλήφθηκε στην υπό εξέταση υπόθεση, οφείλεται στο γεγονός ότι ενώ τροποποιήθηκε ο ορισμός του όρου "Αρχή Αδειών" με την προσθήκη των δημοτικών συμβουλίων, μεταξύ αυτών για τις περιοχές μέσα στα δημοτικά όρια δεν έγινε σχετική νομοθετική αναπροσαρμογή του πολυγραφημένου τύπου 10
πάνω στους οποίους γίνεται η αίτηση προς το Επαρχιακό Συμβούλιο και στη διαδικασία όπως και τη διατύπωση των σχετικών πρακτικών και επιστολών κοινοποίησης των σχετικών αποφάσεων.

Είναι λοιπόν επιβεβλημένο να πάρω την ευνοϊκότερη για τον πολίτη άποψη και να μην προσπαθήσω να δώσω ερμηνείες στα γραφόμενα πέραν των όσων φανερώνουν οι λέξεις που χρησιμοποιήθηκαν από το ίδιο το διοικητικό όργανο και έτσι 20
πρέπει να ακυρώσω την επίδικη απόφαση σαν την τελική άρνηση έκδοσης αδείας κάτω από το Νόμο.

Η προσφυγή ετοιμένως επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Υπό τας περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε 25
διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.